

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2012

Vragen van de leden **Karabulut** en **Jansen** (beiden SP) aan de minister voor Wonen, Wijken en Integratie over *discriminatie van woonwagenbewoners*. (Ingezonden 24 februari 2009)

1

Wat is uw reactie op het artikel «Imago van bewoners woonwagelijft slecht»?¹

2

Acht u de opheffing van woonwagenkampen, gecombineerd met een gedwongen verhuizing van woonwagenbewoners naar een gewone woning, in lijn met het wetsvoorstel tot intrekking van de Woonwagenwet in 1999, waarin in de Memorie van Toelichting wordt gesteld dat het wetsvoorstel ten doel heeft de integratie van de regelgeving voor woonwagenbewoners in de reguliere wetgeving te voltooien?²

3

Wat is uw reactie op de VNG die stelt dat het woonwagenbeleid van nu totaal onduidelijk is en dat corporaties die op grond van het Besluit beheer sociale huursector (BBSH) het beheer van de standplaatsen zouden overnemen, hiertoe door de gemeenten niet gedwongen kunnen worden? Hoe verhoudt dit zich tot antwoorden van uw ambtsvoorganger waarin wordt gesteld dat gemeenten

verantwoordelijk zijn voor uitvoering en toezicht op het woonwagenbeleid?³

4

Onderschrijft u dat het artikel een signaal is dat niet alle gemeenten de woonwagenbewoners behandelen in de geest van de wet? Zo ja, bent u bereid om weer systematisch onderzoek te laten verrichten naar het woonwagenbeleid van gemeenten en de realisatie van de doelstellingen, zoals beoogd met de intrekking van de Woonwagenwet? Zo nee, waarom niet?

5

Wanneer kan de Kamer het rapport van de VROM-inspectie tegemoet zien, zoals herhaaldelijk verzocht door de vaste Kamercommissie van Wonen, Wijken en Integratie?

¹ Nederlands Dagblad, 23 februari 2009.

² Wetsvoorstel 25 333.

³ Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2007–2008, nr. 2894.

Antwoord

Antwoord van minister **Van der Laan** (Wonen, Wijken en Integratie) (ontvangen 19 maart 2009)

1

Het woonwagenbeleid is sinds de intrekking van de Woonwagenwet eenduidig bij de gemeenten komen te liggen. Veel gemeenten zijn bezig met opstellen van beleid terzake of met de uitvoering dan wel de verduurzaming daarvan. Een aantal gemeenten stuit

daarbij op problematieken van beleid en handhaving, die hun grondslag in het verleden hebben liggen (vrijplaatsen) en werkt daar aan. Dat vraagt een adequate aanpak. Dat proces verloopt niet altijd even vlot. Vanaf 2006 stimuleren de VROM-Inspectie en andere rijksdiensten, zoals de belastingdienst, gemeenten tot een aanpak en geven daar waar nodig advies en steun. In deze lijn past het dat de organisaties van enkele van de meest verantwoordelijke partijen, VNG en Aedes, zich samen met de SEV beraden op mogelijkheden om de uitvoering een nieuwe impuls geven.

2

Zoals hiervoor aangegeven is de gemeente verantwoordelijk voor het te voeren beleid. De gemeente kan kiezen uit vergroten, in stand houden, up-graden, verkleinen of opheffen van woonwagencentra. Een keuze voor opheffing van een woonwagenlocatie, gekoppeld aan verhuizing van de bewoners naar andere standplaatsen of woningen, past derhalve ook binnen het beleid. Ik wijs hier op de uitkomsten van het onderzoek «leder zijn vak» uit 2001 van SGBO in samenwerking met Smart Agency onder 250 woonwagengezinnen, waaruit blijkt dat woonwagenbewoners niet zo zeer hechten aan het wonen in een wagen alswel aan het wonen in groeps- of familieverband. Een aantal gemeenten stelt daarom

huishoudens, die van een op te heffen standplaats afkomen, in de gelegenheid om nieuwe woonruimte te betrekken in of nabij de gewenste groep. Het standpunt van de bewoner lijkt mij hierin wel een belangrijke rol spelen.

3

De VNG herkent zich niet in de door u aangehaalde reactie. De VNG is van mening dat er geen onduidelijkheid is in de verantwoordelijkheidsverdeling. Wat het in de praktijk lastig maakt is dat er bij een eventuele overdracht van een woonwagenlocatie naar een corporatie verschil van inzicht kan ontstaan over de vraag of de zaak al genormaliseerd is. Bij de intrekking van de Woonwagenwet is het uitgangspunt geweest dat gemeenten geen kerntaak hebben bij het huisvesten, terwijl corporaties die huisvestingstaak bij uitstek wél hebben. Voor de overname van (sociale) standplaatsen en woonwagens hebben de VNG en Aedes destijds een handreiking ontwikkeld, getiteld «Overdracht overdacht». De insteek daarvan is dat gemeente en corporatie in gezamenlijke onderhandeling de condities voor overdracht overeenkomen. Zowel voor, tijdens als na overdracht is de gemeente, net als voor andere onderdelen van het lokale woonbeleid, verantwoordelijk voor beleid, uitvoering en toezicht. Ik wijs u op de parallel met herstructureringsprocessen. Ook in die processen is de gemeente verantwoordelijk voor beleid, uitvoering en toezicht. Er is geen reden waarom dat voor woonwagenlocaties anders zou moeten zijn. Er is hierover derhalve ook geen verschil van opvatting tussen mij en mijn ambtsvoorganger.

4

Ik heb er vertrouwen in dat de gemeenten de bewoners behandelen in de geest van de wet. Het is de verantwoordelijkheid van een gemeente om invulling geven aan de woonvorm woonwagens binnen het totale volkshuisvestingsbeleid. Het is daarom primair de taak van een gemeenteraad om erop toe te zien dat dit op een verantwoorde wijze gebeurt. In 2001 heeft de VROM-Inspectie de stand van zaken in beeld gebracht («Ieder zijn vak»). Vervolgend heeft de VROM-Inspectie in 2006 de situatie andermaal in kaart gebracht, vooral

gericht op het aanbieden van ondersteuning (compliance assistance) aan gemeenten met mogelijke vrijplaatsen op woonwagenlocaties. De inventarisatie daarvan heb ik met mijn brief van 25 februari 2009, kenmerk VI/SB 2009011439, aan uw Kamer aangeboden.

Zoals bij de beantwoording van vraag 1 is aangegeven, en ook uit de genoemde onderzoeken naar voren komt, zijn echter nog niet alle gemeenten even ver met de aanpak van vooral die locaties die extra aandacht vragen. Mede daarom heeft de VROM-Inspectie een handreiking voor dergelijke situaties ontwikkeld. Binnenkort zal ik deze aan de gemeenten toezenden. Met behulp van deze handreiking kunnen gemeenten aan de slag. In verband hiermee zie ik op dit moment geen aanleiding om op dit onderwerp systematisch onderzoek te laten verrichten. Wel ben ik bereid de VROM-Inspectie in 2011, na een tussenperiode van vijf jaar, wederom een vervolgonderzoek te laten doen. Overigens kunnen belangstellenden cijfermatige gegevens tussentijds ontlenen aan reguliere bronnen, zoals CBS- en BBSH-gegevens.

5

Het bedoelde rapport heb ik, op het eerste verzoek van de algemene commissie voor Wonen, Wijken en Integratie van 17 januari 2009, met mijn brief van 25 februari 2009, kenmerk VI/SB 2009011439 aan uw Kamer aangeboden.